

14) Første behandling af:

Forslag til lov om arbejdstilbud til ledige.
(Lovforslag nr. L 221. Fremsat 30/4 81).

15) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Landsarbejdsnævnets og arbejdsmarkedsnævnets sammensætning, pristalsregulering af dagpenge og efterløn m.v.).
(Lovforslag nr. L 217. Fremsat 30/4 81).

16) Første behandling af:

Forslag til lov om uddannelses- og erhvervsvejledning.
(Lovforslag nr. L 218. Fremsat 30/4 81).

17) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om de arbejdsløses rettigheder.
[Af Kurt Hansen (VS) og Tyroll (VS)].
(Beslutningsforslag nr. B 108. Fremsat 30/4 81).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at der er truffet aftale mellem partierne om, at taletiden er 15 minutter.

Først giver jeg ordet til arbejdsministeren, for at han kan udtale sig om punkt 17, altså det af venstresocialisterne stillede beslutningsforslag.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Hovedsagen i den debat, vi skal have nu, er – går jeg ud fra – ikke blot for regeringen, men for et flertal af partierne, hvordan der kan skabes flere beskæftigelsesmuligheder i det danske samfund. Forslagsstillerne til dette forslag har et helt andet sigte, og det er at diskutere retsstillingen for dem, som ikke ønsker at tage imod et beskæftigelsestilbud. I formuleringen af forslaget insinueres det, at der lægges op til en stramning af den administrative praksis i forbindelse med vurderingen af, om ledige står til rådighed, når de afslår et arbejdstilbud.

Jeg kan ikke anerkende dette synspunkt, hvad jeg flere gange har givet udtryk for. Den administrative procedure, der her skitse-

res, er udarbejdet i nær kontakt med fagbevægelsen, med Arbejdsløshedskassernes Samvirke, med Dansk Arbejdsgiverforening, og den hviler på den grundtanke, at man ikke generelt om alle, der afslår et arbejdstilbud, kan sige, at de ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, men at der tværtimod i det enkelte tilfælde må foretages en konkret vurdering, i givet fald altså en vurdering, der foretages af den pågældende arbejdsløshedskasse.

Vi mener, at dette er en betryggende ordning, en ordning, der garanterer de arbejdsløses rettigheder på arbejdsmarkedet, en ordning, der hviler på tillid til de faglige organisationer og ikke som forslagsstillerens forslag, der er gennemsyret af mistillid til fagbevægelsen, men samtidig også en ordning, der betyder, at folk, der afslår arbejdstilbud, og som ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet, heller ikke fortsat kan oppebære dagpenge. Men heri er der hverken, om jeg så må sige, lovgivningsmæssigt eller administrativt tale om nogen stramning. Det har aldrig været lovligt at oppebære dagpenge, hvis ikke man stod til rådighed for arbejdsmarkedet.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg skal først gøre følgende bemærkninger om lovforslag nr. L 216 om jobskabelse.

I forslagets § 1 hedder det:

»For at fremme beskæftigelsen kan der ydes statsstøtte til oprettelse af nye arbejdspladser. Støtten kan kun gives til arbejde af samfundsmæssig værdi, som ellers ikke ville blive udført.«

Ordet »jobskabelse« dækker over et nyt begreb, der har sit udspring i den af statsminister Anker Jørgensen fremsatte tanke om at gøre de meget store beløb, der i dag udbetales som arbejdsløshedsdagpenge og bistandshjælp til arbejdsledige, til aktive penge ved at sætte forskellige arbejder i gang.

Den foreslåede ordning tager sigte på, at såvel kommuner og amter som stat skal involveres i arbejdet for at skabe nye arbejdspladser, men er dog i særlig grad tiltænkt det private arbejdsmarked, herunder faglige organisationer og foreninger, der er placeret i lokalsamfundene, således at en væsentlig større støtte, der ydes pr. præsteret arbejdstime, fra før 20 kr. i timen til nu 30 kr. i timen, skulle give inspiration og øget incita-